

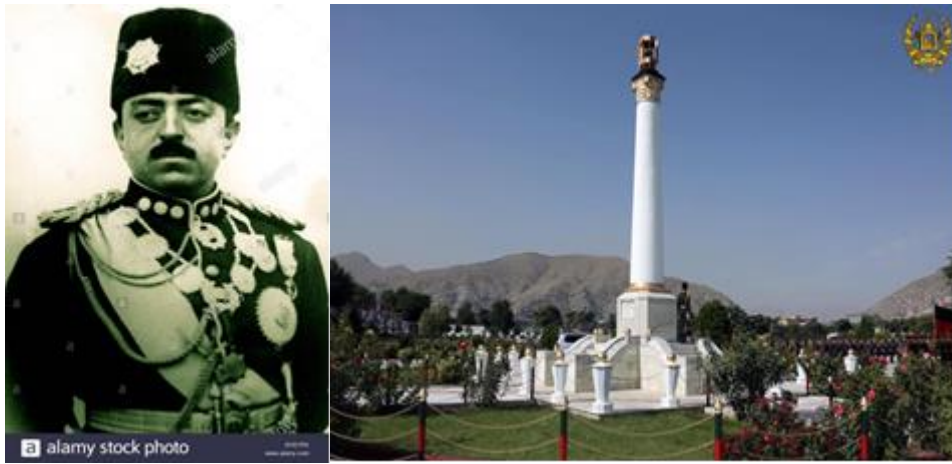
مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۷/۲۱

پوهاند محمد بشير دوديال

د افغانستان دخپلواکي د ترلاسه کولو د سلمې کليزې په مناسبت

تر استقلال وروسته، په افغانستان کې اقتصادي او عمراني چارې او ريفورمونه:

مقدمه:

خپلواکي يواځې د هغې د معنوي ارزښت له مخې نه، بلکې له دې پلوه هم د درناوي او ارزښت وړ ده چې ملتونه په خپله او خپلې خوښې سره سم د تعالی او ترقي په لوري گامونه اوچتوي. خپلواکي لوی نعمت دی. افغانانو ته خپلواکي ډير اوچت ارزښت لري. په خپلواکي کې د ولسونو خیر- ښيگڼه عمراني چارې، دتعلیم وده، ملی رفاه، بين المللی حیثیت، ملی غرور او نور مادی او معنوي امتیازات او ښيگڼې خوندي کيږي. افغانستان له نن څخه سل کاله مخکې، یعنی په ۱۹۱۹ کې د غازي امان الله خان په مشري او زموږ د نيکونو دښپسارې قربانې او فداکارې په برکت خپلواکي ترلاسه کړه. د خپلواکي تر لاسه کولو يواځې سياسي اړخ ندرلود، بلکې له خپلواکي سره سم، په هيواد کې گڼ شمير اصلاحات، لوی ريفورمونه او ملی شعور کې ژور تحول هم راغی. د استقلال په گټلو سره د هيواد نجونو ته دتحصيل زمينه برابره شوه، د افغانستان ښځې له خپلو حقه حقوقو څخه خبرې شوي، اداري بنسټونه ورغول شول، په تجارت او مالی چارو کې لوی تحول راغی او هيواد ته نوی فرهنگ، تکنالوژي، علمی مرکزونه، مطبوعات، عامه خدمات، فابريکې، اقتصادي پلانونه او برنامې معرفی شوي. غازي امان الله خان وروسته تر استقلال څخه لويې اقتصادي پروژې پيل کړې، د لومړي ځل لپاره د ريل پټلۍ، د راډيو دستگاه، دبريښنا دتوليد پروژې، د مخابراتو، تېلفون او مراسلاتو عصر سيستم، دنجونو دتعلیم او باسواده کولو پروگرامونه او د گمرکي چارو سمون پيل شو. جنسي ماليه لغو او په عوض يې نقدی ماليات وضع کړل. دغه اقدام هم د ټولو ماليه ورکونکو لپاره او هم د دولت لپاره ځواکيزه گټور و، همدارنگه د تجارت او د سرمايگدارۍ، له منابعو څخه د استفادې، بودجې جوړونې، بهرنيو هيوادو سره قراردادونو، د داخلی توليداتو، د ترانسپورتي شبکو د پراختيا، د اوبو د بندونو، ترانزيت، کاني توکو، د افغنی د ارزښت د ساتنې او نورو برخوکې ژور ريفورمونه راغلل. د دغو اصلاحاتو بهير د تيرو سلو کلونو په بهير کې خپل ارزښت ساتلی دی. د افغانستان نوی نسل ته په کار ده چې له تاريخ څخه ښه زده کړه وکړي

د پاڼو شميره: له 1 تر 13

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

او له تیرو تجربو څخه د یوې پانګې په توګه کار واخلي. مور باید د راتلونکو موفقیتونو د ترلاسه کولو لپاره پخوانی تجارب او د تاریخ لوست مخې ته کيږدو. د استقلال له ګټلو وروسته، د غازي امان الله خان له خوا شروع شوی هغه مترقي او روښانه څپرکی چې د ګران هیواد، افغانستان نیکمرغه راتلونکی یې تضمینوله؛ ندی بشپړ شوی، هیله ده چې اوسنی نسل به دغه ناتمام څپرکی بشپړ کړي. په دغه مقاله کې د هیواد د استقلال د سلمې کلزې په ویاړ له استقلال څخه ورسته په ریفورمونو باندې بحث او څیړنه شوي ده.

د امانیه دورې ریفورمونه:

د امان الله خان حکومت د استقلال له اعلان او له انګریزانو سره د خپل حساب تر پاکولو وروسته، کورنیو اصلاحاتو باندې لاس پوری کړ. د افغانستان خلکو سره د پرمختګ هیله وه. ډیر په کلکه یې د دولت ملاتړ وکړ او ټولو ریفورمونو ته یې په عمل کې ښه راغلاست ووايه. لکه هغسې یې چې دافغانستان پټمن ولس له انګریزانو سره په خپل سرو مال باندې هڅې وکړې، همداسې یې هم د نوی معارف د خپرولو. په خپلو مالیاتي ورکړو او په څو روپیو کې د څو پیسو اعانی په ورکولو سره چې د معارف اعانه بلل کیده برخه واخیسته او د سرکونو په غځولو کې په خپله خوښه حاضر شول او له نویو صنایعو او نوی نظام څخه یې په کلکه ملاتړ وکړ آن دا چې د هیواد ښځو په هیواد دننه ښوونځیو ارشاد النسوان د جریدې په خپرولو د ښځو د ملاتړ ټولنی په جوړولو او نورو چارو کې برخه واخیسته. په عمومي توګه خلکو په دغو ټولو نا آشنا ریفورمونو کې پرته له هیڅ تعصب، زور، دود پالنې او کوم منفي غبرګون څخه، له خپل ځوان دولت څخه ملاتړ وکړ. په دی توګه پاچا وګولای شول چې خپل ریفورمونه په لومړی پړاو کې له ۱۹۱۹ څخه تر ۱۹۲۴ پوری په بریالیتوب او زړورتوب، د خارجي دسیسو او ارتجاعی قوتونو له مخالفت سره سره تطبیق کړی، خو د ریفورم دوهمه مرحله چې له ۱۹۲۷ څخه وروسته زور ورباندې واچول شو، د هغو د ډیرو لویو ګټورتوبونو سره سره په نطفه کې شند کړل شول. دا ځکه چې هغه مهال ولس د فکري نبوغ، له رویتیا او وښتابه او د عصری ریفورمونو سره د آشنایي له پلوه له خپلي زمانې څخه وروسته و. له بلي خو مکار او حيله ګر ډښمن په کمین کې و. استعمار لا هم نه غوښتل چې افغانستان د ترقی په لړوي ګام اوچت کړي. استعمار غوښتل چې د افغانستان هغه ځوان او مترقي دولت چې هم یې دوی ته ماتې ورکړی او هم یې د دوی نړیوال تکبر له خاور سره برابر کړی دی، بیرته معدوم او دغه هیواد بیرته د تیاري او وروسته پاتيوالی کندی ته وغورځوي.

ارتجاع او استعماری قوتونو د ولس له صداقت، اسلامي پاکو احساساتو، ساده او بی الايشه تفکر څخه ناوړه استفاده وکړه او د همدوی په واسطه یې د دوی مترقي دولت له پښو وغورځاو او همدوی یې د ریفورم په مقابل کې ودرول. د امانیه حکومت د اصلاحاتو دوهم پړاو په وړاندې یو شمیر روحانیونو او فیوډالانو مخالفت وکړ. دغه مخالفت د بهرنیو هیوادونو دسیسه او مداخله وه، دا سمه نه ده چې مور ووايو چې امانیه نهضت د ولس نه خوښید، بلکې واقعیت دا دی چې عامه اذهان د دغه نهضت په وړاندې په ناوړه توګه تحریک شول. خو په واقعیت سره باید ووايو چې دا ډول قضاوت، چې د اصلاحاتو ناکامی یې د افغانستان یواځې او یواځې د ملت جمود او تعصب بللی هم سم نه دی، په واقعیت کې د افغانستان خلکو لکه د هری بلی ټولنی په شان غوښتل، چې ترقی وکړی، اما دلته تحریکات او ناوړه نیتونه وو. د افغانستان تاریخ دا نه راښی چې د افغانستان خلک دی په هیڅ دوره کې د تمدن او فرهنگ په وړاندې دریدلی وی او یا دی مثلاً د خپل استقلال د ناجي په مقابل کې چې د فابریکو، د وسپنی د پټلی، مدرسې، ورځپانې تخنیک او علم او فن عصر ته یې معرفی کول، د هغه د مترقي پلان په وړاندې ودریږی. لکه هغسې، چې یې د محمود غزنوی پر مهال دا کار نه وکړی، د استقلال له ګټلو وروسته هم د ترقی او فرهنگ په ضد نه دریدل. د پردیو د تحریکاتو تر څنګ دلته یو بل عامل هم موجود و چې هغه د یوشمیر چارواکو بیعدالتی، له ولس سره ناوړه چلند او عدم صداقت و. البته غازي امان الله خان په خپلو مامورینو ډیر باور کړی و، حال دا چې یو شمیر یې صادق او هیوادپال نه و. په ډول ډول دسیسو سره ځوان پاچا ته د شکایتونو د رسولو مخه نیول کیده او حقایق ورڅخه پټ ساتل کیدل، نو ځکه لکه هغسې چې زمونږ د خلکو پاڅون تل د ظلم او خیانت په وړاندې و، نو دا وخت یې د بهرنیو مغرضو کړیو د تحریک ترڅنګ د ظالمو چارواکو په وړاندې هم پاڅون پیل کړ، یعنی هم بهرنی مداخلی او هم تر یوې اندازې داخلي نارضايتی موجودې وې. که نه په لومړي سر کې ولس یعنی همدغو خلکو په امانی دوره کې له خپلي بیوزلی سره سره سرکونه جوړ کړل او ښوونځي یې ورغول او د معارف خپراوی ته یې اعانه ورکړه او خپلو مالیاتو کې یې زیاتوالی ومانه. د پکتیا خلکو د هغه وخت د جرایدو په شهادت په خپله سپور جواړی خوړ، خو په خوست، ګردیز، زرمټ او ځمکنیو کې یې د څلورو ښوونځیو لپاره ۷۵ زره افغانی ټولی کړی چې دا په هغه وخت کې ډیری پیسې وې. دغو ښوونځیو ۴۰۰ زده کوونکی یې لرل. د کندهار هټیوالو پخپل لګښت ښوونځي جوړ کړ، په کابل کې یوه ورځ ملکي ثریا په نړۍ کې د ښځو د ترقی په هکله خبری کولی او د افغانستان د ښځو وروسته پاتی حالت یې بیان کړ ښځو دردناکه ژړا وکړه او ۵۰ تنو ښځو سمدستی ځانونه د معارف چوپړ ته چمتو او د نجونو

د لومړنی ښوونځی بنسټ یی کینود. ملکه دومره خوشحاله شوه چی پخپله یی د مستوراتو د ښوونځی د مفتش دنده په غاړه واخیسته (۱۲۹۹- مرغومی)

په دی ترتیب سره گورو چې د افغانستان د اړ- دور او اغتشاش علت هم د بهرنیانو مداخلی او هم د دولت په ناوړه اداره او د دولتی مامورنیو په بی کفایتی کی و چی هره مهمه ، حیاتی او سپیڅلی دنده یی د رشوت او خیانت په ناولتیا ککره کړی وه. دخپگان خبره دا وه چې مهربان او رعیت پروره پاچا ته دغه مسایل نه رسول کیدل. یعنی ته په نردی کسانو کی صادق کارکونکی کم وو. همدا لامل و، چی پاچا او دولت د خپلو خلکو له ملاتړ څخه بی برخی شو او نور نو یواځی پاتی وو نو دا وخت بهرنی دښمن د خلکو له دغی عمومی نارضایتی څخه غلطه گټه پورته کړه او ارتجاعي اقلیت مسلوب الحقوق قوت یی چی د دولت او ریفورم په دښمن باندی بدل شوی و، ډگر ته رادننه کړ ، چی دوی د خرابکاری له لامله دولت راو پرخید، کنه همدغه مخالف قوتونه او بهرنی دښمنان لا موجود او فعاله و چی دولت د خلکو په ملاتړ دواړو ته ماتی ورکړه او پر مخ ولاړ. د هغه مهال خوش باوره جرایدو د کلنل لارنس، جونز (بغدادی پیر) او نورو گوداگیو د جادویی ځواک په هکله یادونی وکړی، خو هیچا دغی خبری ته ډیر پام ونه کړ . دا ځکه چې پاچا امان الله خان یو صادق او په زړه پاک شخص و، ده په خپلو مامورینو، ولس، گاونډیو، سفارتونو او وزیرانو ډیر اعتماد کړی و، خو پورته یادوشویو ستونزو د عالی او مترقی ریفورمونو د نریدو زمینه برابره کړه او د بهرنیو جاسوسی لاسونو او کورنیو ارتجاعي ځواکونو لپاره یی لاره هواره کړه. که دغه دسیسې نه وای د استقلال د گټلو او د هیواد د ترقی لپاره زموږ د نیکونو قربانی او د مترقی پاچا امان الله خان هلی -خلی نه هدر کیدلی. دلته به د استقلال له بیا گټلو روسته یو شمیر ریفورمونو باندی رڼا واچوو:

له استقلال تر لاسه کولو وروسته عمراني، مالی او اقتصادی چاری:

وروسته د استقلال د بیا تر لاسه کولو څخه ، دافغانستان ځوان مترقی او وطنپال پاچا ډیر ژر د هیواد د رغاونی او عصري کولو په خاطر کلکه ملا وتړله. راز راز ریفورمونه یی پیل کړل. د ده ریفورمونه له سیاست او حکومتولی څخه شروع، بیا یی ټولنیز مسایل او وروسته تر هغه یی اقتصادی برنامی او پروگرامونه تر کار لاندی ونیول. لومړنی اقدام یی ټولنیز عدالت ټینګول و. پاچا په دی باندی باوری و چې د سیاسي استقلال ترڅنګ اقتصادی استقلال یو ضروری شرط دی. غازی امان الله خان دخپلو مترقی پلانونو په اعلانولو سره د ملت په زړونو کی خای ونیو او ټول ولس یی تر شا ودرید. شاوخوا نور هیوادونه هم د ده له اصلاحاتو څخه اغیزمن شول، په ترکیه کی ریفورم مستقیماً د پاچا امان الله خان د درایت او تدبیرونو څخه متاثر و، له مصر څخه تر هند پوری د خپلواکی غوښتنی او استقلالییت احساسات په څپو شول. د هیواد دننه د ژوند په ټولو ډګرونو کی مثبت بدلون راغی . دغه بدلونونه په دوو پړاوونو(مرحلو) کی څیرلای شو:

امیر ان الله خان په لومړی پړاو کی د خپلو اصلاحاتو په تطبیق کی ډیر گړندی او پوره بریالی و او هغه دا چی د ملت د اکثریت بزگرانو، شپنو او پیشه وړانو په وړاندی یی پخوانی درانه بارونه سپک کړل. جنسی جبری ستونزمن مالیات، د آذوقی خریداری، د غلی حواله کول اجباری اذوقه رسول، ډیرو زیاتو پړاوونو ته د دولتی مالیاتو د راټولولو اجاره داری، د مالیه ورکونکی او مالیه اخیستونکی تر منځ د فیوډال او ملکاتو واسطه، د قریه داری زورتشکیل، د ناشمیرل شویو څارویو د مالیاتو اخیستل، اجباری کار او بیگار، له

پیشه ورو او صنعتکارو څخه د بازار بیلابیل ټکسونه، مری (غلام لرل) او نور یی ټول منع کړل. د ځمکي مالیات په نغدی بڼه وړول شول او ټول مالیه ورکوونکی په سیده توگه پرته د ملک او خان له مداخلی او ناجایزي استفادې څخه، د دولت له مالی دفترونو سره وتړل شول دولت خپل ټول ضرورتونه په نغدو پیسو، په شفاف ډول او په خپل زړه پیرودل. د څاروی روزونکو څاروی هر کال شمیرل پیل شول او د هغو د موجودیت له مخی به مالیه اخیستل کیده او د دی موخی لپاره یو جلا قانون چي (قانون مواشی) نومید، جوړ شو. د لومړی ځل لپاره د رسمی ارقامو عصری ثبت او د احصائی سیستم مروج شو. په کابل کی د مالی د اداراتو د چارو د تنظیم په خاطر د اصول دفتر بنوونکی پرانیستل شو چی مدیر یی مرزا مجتبی خان و او د دغه بنوونکی فارغان به د هیواد د مالی وزارت په مامورینو کی گومارل کیدل. له دغه اقدام څخه موخه دا وه چي عامه مالی چارې په بڼه او شفاف ډول مدیریت شي. په همدې خاطر د افغانستان د مالی مدیریت او د عامه مالی چارو د نظام په تاریخ کی دا مرحله یوه بیساری رڼه او د تحول دوره گڼل کیږی. د دغه نیک اقدام او سنجول شوي کار د هیواد زری حسابی چاری په یوه نوی عصر سیستم باندی وړولی چی بناری بڼه یی غوره کړه. غازي امان الله خان په دې باندې بڼه پوهید، چي د افغانستان مهم تولیدات او پیداوار کرنیز محصولات دي. یعنی مالداري او کرنه تر هغه وخت پورې د افغانستان په اقتصاد کی مهم رول لري، تر څو چي نوی صنایع په پښو ودریږی، نو له همدې امله د کرنی مامورینو او د مالیاتو د تحصیل لپاره په ۱۹۲۳ م کی یو شمیر قوانین جوړ او وضع شول. د مسلکی، ماهرو او ورزیده حکامو د روزنی په خاطر په مرکز کی د حکامو بنوونکی جوړ او فارغان یی سیمه بیزو ادارو کی مقرریدل او د حکامو او مامورینو د دندو قانون یی جوړ او د ادارې د تنظیم چاری یی په ۱۹۲۲ کال کی سمبالی کړی. دا د هیواد اداري سیستم کی تر ټولو یو عصری اصلاحی قدم و. له دی څخه یو کال مخکی یی د تشویق صنایع په نوم قانون پاس کړی و چی د مالیاتو د ریفورم له طریقې یی د صنایعو وده هڅوله. همدارنگه د تولیداتو د هڅونی په خاطر یی تقاوی وضع کړه سره له دی چی د دولتی املاکو د پلورنی قانون په ۱۹۲۳ م. کال کی د ځمکو د له لاسه وتلو او د بزگرانو د زیانمن کیدو لامل شو او له بلی خوا یی خصوصی ملکیتونه پیاوړی کړل، خو بیا هم یو قانون جوړ شو او موقوفه اراضی هم لا دمخه له منځه ولاړل. سوداگری هم پراخه شوه بی شمیره د هیواد دننه گمرکونه راکم کړل شول د دغو ټولو ریفورمونو په پایله کی د پانگونی اندازه زیاته شوه، د داخلی تولیداتو په برخه کی پرمختگ گړندی شو او د سوداگریزو معاملاتو لپاره شرعی محکمی جوړی شوی او یو شمیر تجارتي شرکتونه لکه تنویرات شرکت، موتورزشرکت، درمل، رفقای افغان، اتحاد افغان، قمر، ضیا او جرمنی شرکتونه او د شوروی تجارتخانه او نور جوړ شول د انگلیس له دولت سره یو سوداگریز قرارداد لاسلیک شو. د بهرنی سوداگری د بڼه تنظیم په خاطر، د افغانستان سوداگریز استازی قونسل او وکیل التجاره د افغانستان گاونډیو هیوادونو کی وگومارل شول او سوداگریزی چاری یی اسانه کړی. دولت هم ملی تجارتي موسسات لکه امانیه شرکت او ثمر شرکت او نور جوړ کړل. په دې ډول سره ویلای شو چي په هغه وخت کی امانی دولت په ډیر بڼه او سنجول شوي ډول سره د خصوصی او دولتی (عامه) سکټور ستراتیژی طرح کړی وه. دغی ستراتیژی د پانگونی لپاره ډیره مساعده زمینه برابره کړه. پانگونه په اقتصاد کی یو اساسی بحث دی. له دی امله چی تر دی مهال پوری په افغانستان کی د اروپا پانگنه نه وه راغلی خو ورو ورو له افغانستان سره د اروپا سوداگری مخ په زیاتوالي وه. سره له دې چي دغه ډول سوداگری د داخلی صنایعو د پرمختگ لپاره دلر وخت لپاره خنډ شوه دا ځکه چی د هیواد اقتصاد په ډیر لومړنی حالت کی او وروسته پاتی و، خو وروسته یی ډیر بڼه نتایج لرل. دغه ډول د رکود لنډه مرحله هر هیواد تیره کړی ده. له دې امله چي تر دی مهال پوری زموږ مملکت کومی فابریکی، باتجربه او پاخه کارگرا او د وسپنی پټلی نه لرل، نو ځکه امانیه دولت په دی لټه کی شو چی افغانستان ته فابریکی او د وسپنی پټلی راوی او د ۱۳۰۷ کال په لویه جرگه کی یی دا خبره توضیح کړله چی دولت د الوتکو د ترمیم د یوی فابریکی په لټه کی دی او له موجوده د فابریکی پرته به یوه بله نوی فابریکه هم د سپینو باروتو د تولید لپاره جوړه شی. په افغانستان کی لومړنی باروت جوړوونکی ترکی متخصص رضابیک و چی د لومړنی نړیوالی جگری د کلونو په ترڅ کی دلته اوسید او سپین باروت یی جوړول دغه شخص په ۱۹۲۱ م کال ویر او پاچا په خپله د هغه په جنازه کی گډون وکړ د هغه یو شاگرد فیض محمد نومی د دولت له دوو فرانسوی او جرمنی شرکتونو سره یو قرارداد لاسلیک کړ چی د هغه له مخی به په لسو کلونو کی د وسپنی پټلی له جنوب څخه تر شمال پوری وغځول شی. د دغه کار د سروی لپاره څلور تنه فرانسویان کابل ته راغلل او بیا له دی ځایه کندهار ته ولاړل، تر څو د وسپنی د پټلی د پروژې لپاره کار پیل کړي.

Die 7 km lange Eisenbahn zwischen Kabul und Dorul-Aman war stark überfüllt.

له نن څخه تقریباً سل کاله مخکې د افغانستان ریل گاډۍ:

همدارنگه د تیلیفون او تلگراف د لین د غځولو چاری له مرکز څخه تر ولایتونو پوری پیل شوی په پغمان، جلال اباد او کندهار کی د بریښنا په سټیشنونو باندی کار پیل شو. د څرمن جوړولو باروت جوړولو سمټو او گوگر جوړولو فابریکو ته بریښنا ورسول شوه د موترو د ترمیم، د پرزو جوړولو، صابون جوړولو، عطر، تار جوړولو او رخت اوبلو، ترکانی او یخ جوړولو فابریکی او د پومی د غور ایستلو ماشینونه په کندهار، مزار او هرات کی جوړ او ودرول شول. په همدی ډول د لاندنیو فابریکو جوړول هم په پام کی ونیول شول: قندسازی، نساجی، د نخی او جیم توکرانو جوړولو فابریکه، د تنی جوړولو فابریکه، د میوی ساتنی فابریکه، د کوچ او پوخی جوړولو فابریکه (دلبینانو د پروسس دستگاه)، د تیل خاک فابریکه او د کابل - مزار - شوروی اتحاد او ایران او ترکی کی تر منځ د هوایی ډاک د چارو پیل کول، د غزنی د سراج او بند غازی د اوبو بندونه جوړ شول، د ځمکنیو د اوبو بند تړل او د نهر رزاق بشپړول هم تر لاس لاندی ونیول شول. امانی دولت د جرمنی له هیواد څخه د کاملته الوداد تجارتي معاملو حق او د پولند له هیواد څخه بی د ترانزیت حق تر لاسه کړ او له مسکو او برلین سره بی د سوداگریزو قراردادونو په هکله خبری پیل کړی. دا ټول د افغانستان د معاصرو دیپلوماتیکو روابطو بنسټ وگرځید چې تر نن ورځی پوری بیساری دي. د یو شمیر نورو قراردادونو د ترسره کولو لکه: د بدخشان د لاجبرو، د هرات د تیلو او دوسپنی ویلی کولو، دوسپنی دکانونو، د ډبرو دسکرو، گوگرو (سلفرو)، سرپو، شوکانی، مرمر، سپینی خاوری او نورو جامده معدنی توکو د استخراج او بهر برداری د چارو په خاطر بی پروگرامونه تر کار لاندی ونیول او د پکتیا، اسمار او نورو ځنگلونو د تنظیم او اداری لپاره بی پروگرامونه پیل کړل. امانیه دولت د هیواد دطبیعی منابعو د مدیریت بنسټ په علمی او پوخ ډول کیښود، همدارنگه د آسونو د نسلونو د زیاتوالی، د قره قل پسونو د نسل د عمومیت موندلو او د ورینمو د چینجو د روزنی لپاره پلانونه جوړ شول. دمعاصر اقتصاد او د کرنیزو تدابیرو ترڅنگ د کرنیز تروج د خدماتو بنسټ هم همدا وحت کیښودل شو. په کابل کی د ملی صنایعو نندارتون جوړ شو، د داخلی تولیداتو د تشویق په خاطر د دولت مامورینو ته له وطنی رخت څخه د جامو استعمال جبری شو. په دی توگه که چیری مور غواړو چې د افغانستان د اقتصاد ریفورم او نوی کولو پس منظر ځانته روښانه کړو، تر ټولو تاریخی دورو څخه د امانیه دوری بیلگه غوره کولای شو. د دغو ریفورمونو په پایله کی د دولت عایدات له پخوا څخه زیات او دوه برابره شول او په کال کی له ۸۰ میلیونو روپیو څخه ۱۸۰ میلیون روپیو ته ورسیدل دغه عاید له لاندنیو سرچینو څخه و:

- د ځمکو مالیات ۸۰ میلیونه،
- د څارویو مالیات ۲۵ میلیونه،
- گمرکی مالیات ۴۰ میلیونه
- د صکوکو محصول لس میلیونه ن
- ور عواید ۲۵ میلیونه او ټول ۱۸۰ میلیونه روپی .

د دولت لوی لگښتونه دا وو:

د حربی وزارت لگښتونه ۴۰ میلیونه.
د معارف وزارت لگښتونه ۱۵ میلیونه.
د بهرنیو چارو وزارت لگښتونه ۷ میلیونه.
د مالی وزارت ۳ لگښتونه میلیونه.
د تعمیراتو لگښت ۱۰ میلیونه.
د دربار وزارت لگښتونه ۲۰ میلیونه.
د کورنیو چارو وزارت لگښتونه ۱۲ میلیونه.
د عدلی وزارت لگښتونه ۲ میلیونه،
نور لگښتونه خریداری او یو څه سپما ۶۷ میلیونه روپی.

په دې وخت کې د افغانی پیسو ارزښت داسې و چې سل کابلی روپی ۶۰ هندۍ کلداری کېدلې دا ځکه چې د کلداری سپین زرو روپیو دروندوالی دوه نیم مثقاله او د کابلی سپینو زرو د روپیو وزن دوه مثقاله و خو د کابلو روپیو غش په سلو کې لس و وروسته بیا په افغانی روپیو کې غش په سلو کې ۲۵ ته پورته شو او بیې یې د بهرنیو نورو پیسو او په تیره بیا د هندۍ کلدارو په وړاندې کال په کال کمښت وموند، نو ځکه د ریفورم په لومړی پړاو کې د کابل په بازارونو کې د لومړنیو اړتیا وړ شیانو بیې په دی توگه وې:

د کابل دوه نیم چارکه اوږه یوه روپی، په تاشقرغان کې د کابل اته چارکه په یوه روپی، د کابل درې پاوه غوښه یوه روپی، په تاشقرغان کې د کابل یوه نیم چارکه غوښه په یوه روپی، غوری یو پاو او دولس مثقاله په یوه روپی، په تاشقرغان کې یوه نیم پاو غوری په یوه روپی، نری وریجی په کابل کې یو چارک او درې پاوه یوه روپی، په تاشقرغان کې یو چارک او درې نیم پاوه په یوه روپی وازگه په کابل کې دوه نیم پاوه یوه روپی، هیندوانه من په یو غیران. د دغو اقصادی مثبتو بدلونونو له امله په فرهنگي ډگر کې هم ژور او مثبت تغیرات راغلل. د بیلگي په توگه په ډیر کم وخت کې په هیواد کې د متعلمینو شمیر ۸۸۰۰۰ تنو ته ورسید، دا په داسې حال کې چې دینی مدارسو ته هم همدومره توجه وشوه چې ټولې تر رسمی نصاب لاندې راغلي، که ددغو مدرسو د شاگردانو او دارالحفاظونو د شاگردانو شمیر هم ورسره جمع کړو، په ټول هیواد کې به یې شمیر تر ۲۰۰۰۰۰ پورې اوچت شي. ددې تر څنګ دا مهال په ټول هیواد کې ۲۲ جریډې او ورځپانې خپریدې، چې دغه شمیر دهغه وخت لوی رقم و چې گاونډیو او حتا د آسیا په ډیرو هیوادو کې یې ساری نه و.

البته نویو ریفورمونو پیسې غوښتی، هیڅ ریفورم پرته له لگښت څخه نشي اجرا کیدای، نو ځکه دولت د مالیاتو په زیاتولو لاس پوری کړ، د بیلگي په توگه د ابی ځمکو مالیات، چې پخوا د جریب په سر پینځه روپی، اته روپیو ته پورته شول او د څارویو مالیات هم زیات شول، د اوبن مالیه له دریو څخه څلورو روپیو ته، د آس مالیه له دوو څخه دریو روپیو ته، غویان له یوې روپی څخه دوو روپیو ته، د خره مالیه له دولسو پیسو څخه یوې روپی ته او د پسه مالیه له اووه پیسو څخه پنځوسو ته لوړه شوه. په ۱۹۲۰ کال کې کاغذی یوه پینځه، ۲۵، ۵۰ او سلګیز افغانیکي نوټونه چاپ او خپاره شول او د سرو زرو سکې پینځه امانیه په ۷۵ روپی، دوه امانیه په ۳۰ روپی او یوه امانیه په ۱۵ روپی او نیم امانیه اوو نیمې روپی وه. همدارنګه فلزی مسکوکات سپین زر او مس د پیسو د واحد روپی اجزاوو، کونډه کیدل د مقیاساتو قانون په ۱۹۲۲ کال کې وضع شو.

کلتوری چاری:

د خپلواکۍ د بیرته گټلو تر ټولو مهم اغیز د ملی فرهنگ او کلتور ودې، بنوونې او روزنې، مطبوعاتو، بریښنایې اطلاعاتی وسایلو، لکه رادیو، تیلونو، مخابراتو، د نویو وداینو جوړولو، د ملی موزیم تاسیس او د کتابونو چاپ او دغه ډول نورو کلتوری چارو ته پاملرنه او په هغو باندې د خپلواکۍ اغیز، خصوصاً په خپله د پاچا پاملرنه د ژبې، ادب، مطبوعاتو او ارتباطاتو خواته وه. ډیر کلتوری مظاهر او د هغو ارزښت او معنوی حقوق، د افغانستان په لومړنی مدون اساسی قانون کې درج شول. په حقیقت کې د موزیک د یوه بنوونځی، سیمینا او تیاتر بنسټونه هم په همدې وخت کې کینودل شول. همدومره پاملرنه د جوماتونو او مدرسو جوړولو ته وشوه. شاید دا به دافغانستان په تاریخ کې یوه بیساری دوره وي چې د معاصرو شرایطو له غوښتنې سره سم، دیني مدارسو او دیني علماوو ته پاملرنه شوې وه. د افغانستان د لومړنی اساسی قانون د ۶۸ مادې له مخې لومړنی زده کړی تر ابتدائیه درجې پورې اجباری شوی او په پلازمینه کابل کې د حبیبی له لیسې پرته د امان او امانی لیسې د فرانسوی جرمنی او کورنیو پروفیسورانو او استادانو په واسطه پرانیستل شوی د غازی رشدیه بنوونځی د استقلال رشدیه، د تلگراف، انځورگری، ترکاڼی، معماری، ژبې، کرنی، عربی دارالعلوم، د مستوراتو رشدیه، د جلال آباد رشدیه، د کندهار د کرنی رشدیه، د هرات رشدیه، د هرات دارالمعلمین، د مزار شریف رشدیه، د قطغن رشدیه د پولیسو بنوونځی، د موزیک بنوونځی، د عالی او بدلو، د نجونو لپاره تدبیر منزل، طبیه بنوونځی، مستورات او له ۳۲۲ څخه زیات لومړنی بنوونځی د هیواد په ټولو ولایتونو کې پرانیستل شول. تر ۱۹۲۷ م کال پورې د لومړنیو بنوونځیو د زده کوونکو شمیر ۵۱ زرو ته ورسید. رشدیه او لیسه بنوونځیو او مسلکی لیسو کې د زده کوونکو شمیر درې زره تنو ته ورسید، چې د نظامی مدرسې زده کوونکی په دی شمیر کې نه راتلل په همدې کال کې د لومړنیو بنوونځیو شمیر ۶۵۰ تنه د رشدیه بنوونکو شمیر سل تنه زیات شول. له ۱۹۲۳ کال څخه تر ۱۹۲۷ م کال پورې ۱۳۳ عنوانونه کتابونه د ۶۹۳۵۷۵ ټوکو په شمیر د معارف د وزارت له خوا چاپ شول او د معارف

د پاڼو شمیره: له 7 تر 13

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

مطبعه هم جوړه شوه. باید په یاد ولرو. چی د افغانستان د هغه مهال د ښوونځیو په درسی پروگرام کی د انداخت نظری او علی فن هم شامل و. څو سوه زده کوونکی هم شوروی اتحاد، جرمنی، فرانسی، ایټالیا او ترکی کی ته د تحصیل په خاطر واستول شوی. همدارنگه انگلستان ته هم د څو تنه زده کوونکو لیږل په پام کی و نیول شول. د معارف د وزارت بودجه د حرب او دربار له وزارت څخه وروسته په دریم کتار کی راتله. ښوونه او روزنه د انتظام له پلوه په پرانیستی فضا کی وه، له سیاسی پلوه کوم تهدید او ویره نه وه، نو ځکه د ښوونکو او زده کوونکو روحیه له خوښی ډکه او عالی وه. دولت دا په پام کی و نیوله، چی په پلازمینه کی دوه لوی کتابتونونه جوړ کړی، په داسی حال کی چی د کابل روڼ اندو د یوه شل کسيزپلاوی په لاس له خپلو شخصی کتابونو څخه یو ملی کتابتون په کابل کی جوړ کړی و او د دولت د یوی ودانۍ او د نایب السلطنه د یوه بډایۍ او ښکلۍ کتابتون په ورکولو سره هغه نوره هم بډایه کړه چی په هغی کی ډیری قیمتی خطی نسخی هم وی، همدا رنگه دولت په کابل کی یوه سینما او په پغمان کی یو تياتر جوړ کړ او د دولت په لگښت ۱۳ جريدی او مجلی په کابل او ولایتونو خپریدی لکه ارشاد النسوان په ۱۹۲۲ م کال کی دغه اووه نيزه په اتو پاڼو کی د کابل ښځو خپرونه، چی سر محره بی الف. ر. او میرمن روح افزا وه، چی یو شمیر ادبی مسایل، آفاقی معلومات، تدبیر منزل او نور معلوماتی مسایل پکی خپریدل. د اتحاد مشرقی اخبار په جلال اباد کی په ۱۹۲۱ کال کی د برهان الدین کشکی په مدیریت سره په میاشت کی دوه ځله خپرید، د افغان ورځپاڼه د مرزا محمد جعفر خان په مدیریت له ۱۹۲۲ څخه پیل شوه چی کورنی او بهرنی خبرونه یی هره ورځ خپرول د معارف نامتو مجله چی وروسته بیا آئینه عرفان ونومول شوه، له ۱۹۲۱ څخه د معارف له وزارت څخه په خپریدو پیل وکړ او له ۱۹۲۳ کال څخه وروسته یی مدیریت استاد هاشم شایق ته وسپارل شو، دغه پراو د دې مجلی په نشراتی بهیر کی د تحول پراو و. د امان افغان اوونیزه جریده له ۱۹۱۹ م څخه وروسته د عبدالهادی خان داوی په مدیریت سره او بیا د میر سید قاسم خان په مدیریت خپره شوه. د اردو مجله د عبداللطیف خان غونډ مشر غازی په مدیریت په میاشت کی یو ځل حربی د وزارت د ارکان حرب د ریاست لخوا خپریده. د اتفاق اسلام جریده له ۱۹۲۱ څخه وروسته په اوونۍ کی یو ځل د عبدالله خان هروی په مدیریت سره له هرات څخه خپریده. اتحاد جریده په اوونۍ کی یو ځل له خان آباد څخه له ۱۹۲۱ کال څخه وروسته په خپریدو پیل وکړ. په کابل کی ابلاغ ورځپاڼی له ۱۹۲۱ کال څخه وروسته په خپریدو پیل وکړ، چی یواځی اعلانونه یی خپرول. بیدار ورځپاڼی له مزار شریف څخه په خپرونو پیل وکړ. حقیقت جریده اوونۍ کی دری ورځی په کابل کی د برهان الدین په مدیریت چاپ ته سپارل کیده. همدارنگه د ستاره افغان انتقادی جریده په اوونۍ کی یو ځل له ۱۹۲۰ م. کال وروسته په خپرونو پیل وکړ، چی د نامتو څیرونکی اوتاریخ لیکوال، میر غلام محمد غبار په مدیریت سره له جبل السراج څخه خپریده. طلوع افغان له ۱۹۲۱ م. کال وروسته په اوونیز ډول په کندهار کی په فعالیت پیل وکړ د افغانستان د اساسی قانون د یوولسمی مادی سره سم د هیواد سیاسی زمینه ملی خپلواکو خپرونو ته چمتو شوی وه او ویل شوی وو چی مطبوعات او کورنی اخبارونه د یوی ځانگری نظامنامی سره سم ازاد دی.

په دی توگه په ۱۹۲۷ م. کال کی د لومړی ځل لپاره د انیس اوونیزه جریده، د هغه د لیکوال او موسس غلام محی الدین انیس له خوا چی د بحران او نجات او طلبه معارف کتابونو لیکوال هم و، په ۱۲ مخونو کی په خپرونو پیل

وګر، چې د هیواد روڼاندو ورته ډیر ښه هر کلی ووايه. په همدې کال کې د نسیم سحر اوونیزه د احمد راتب خان په مدیریت سره په څلورو مخونو کې په خپرونو پیل وکړ، چې زیاتره مقالې یې د عبدالهادی خان داوی په قلم لیکل کیدی. له دې څخه یو کال وروسته (نوروز) په میاشت کې دوه ځله چاپ او د میرزا محمد نوروز خان په مدیریت او د میر غلام خان په لیکوالی سره په اتو مخونو کې راووته. میرزا میر غلام د روحانی قشر یو استازی و، چې وروسته یې بیا په ۱۹۳۰ م. کال کې د امان الله خان له پرځیدو څخه وروسته خپل نظر د انیس د ورځپاڼې د ۱۳۰۹ ش. کال د وری د میاشتې په ۳۱ نیټه ګڼه کی خپور کړ. ملا میر غلام خان د مدعی العموم په توګه پخپله دغه تفصیلی لیکنه کې خپل ډیر کلک اعتراضات د امانیه رژیم په ضد په لاندې توګه لیکلي و:

فراری پاچا ولی ملا، خان او ملک ته بی اعتنایی وکړه؟ ولی یې په افغانستان کې د ښځینه معارف بنسټ راپیل کړ؟ همدارنګه ملا میر غلام خان د شاه امان الله او محمود طرزی په هکله په دغه لیکنه کې سپکاوی کړی، خو د هغې دورې یو شمیر نور کسان لکه الله نواز خان، محمد گل خان مومند او د شیخانو استازی یې ستایلی و. د دغه منتقد لیکوال (کلامیر غلام خان) تر ټولو لویه اندیښنه د نجونو د زده کړې او ښځو ته د آزادۍ ورکولو په برخه کې وه.

اداره:

دولت تر هر څه زیات د افغانستان د ملی یووالی د بنسټ ټینګولو ته پاملرنه وکړه او په عاقلانه توګه یې دغه ملی یووالی د ورورۍ او د افغانستان د خلکو د مساوی حقونو په پام کې نیولو سره په پام کې ونیول د اساسی قانون په اتمه ماده کې وویل شول چې:

ټول هغه وګړی چې په افغانستان کې اوسېږي پرته د دیني او مذهبي توپیر څخه د افغانستان اتباع بلل کېږي. په نهمه ماده کې ویل شوی وو، چې د افغانستان ټول اتباع په دیني او مذهبي چارو کې د دولت د سیاسي نظام تابع دی او د شخصي حقونو د آزادۍ لرونکی دی. په لسمه ماده کې راغلي وو، چې: شخصي حریت له هر ډول تعرض او مداخلې څخه خلاص دی، هیڅوک پرته له شرعی حکم او قانوني نظام څخه توقیف او مجازات کیدای نشي. په افغانستان کې د اسارت اصول بیخي موقوف دی.

په ۱۶ مه ماده کې راغلي وو: د افغانستان ټول اتباع د شریعت او د دولت د نظام په وړاندې د هیواد په وظایفو او حقونو کې مساوی برخه لري.

په ۲۲ مه ماده کې وایي: مصادره او بیگار تحریم شو. په ۲۴ مه ماده کې شکنجه او هر ډول کړاو منع کړل شو او د کور او لیکونو مصئونیت ډاډمن شو. د دغو قانوني موادو روح داسې و، چې عملاً تر تطبیق لاندې و او له ناولټیا، دوکي غولولو او درواغو او نفاق څخه پاک و. همداسې هم دیني مراسم او د امامیه مذهب د پیروانو تکیه خانی هم عملاً ازادې شوی او ټول مرییان له مرئیتوب څخه آزاد شول او په دې ډله کې په کابل کې د دوی اووه سوه تنه وینځي او مرییان د خپلو اربابونو له کورونو څخه ووتل.

دغو مدني تحولونو، قانوني آزادۍ، دیموکراتیکې او آزادې فضا او عادلانه حقوقي سیستم اقتصادي ودې، پانګونې او د مولدینو تشویق ته زمینه برابره کړه. د دهقان، کارګر، کسبه کار او پیشه ور هوساینه د دولت یو مرام وبلل شو. همدا علت و چې ورو ورو د خوراکي توکو او لومړنیو اړتیا وړ اجناسو نرخونه ارزانه او دخلکو په اقتصادي ژوند او د خواریکښانو په دسترخان کې مثبت بدلون راغی. د اتباعو د آزادۍ او دیموکراتیکو حقونو د رعایت په دغه بیلګه بیز څپرکي کې د کندهار غزنی او جلال آباد د ښارونو د مشورتي مجلسونو او د معارف په انجمن کې یو یو تن د افغانستان له هندوانو څخه په انتخابي توګه وګومارل شول او په اداري چارو کې ورته ونډه ورکړل شوه، د پاچا امان الله خان د ۱۲۹۹ کال د وری د میاشتې (د ۱۹۲۰ م. کال - می) د فرمان له مخې اها خنود او سکھانو ته د ژبیري لونګې د حتمې په سر کولو او معجز اغوستو او د دوی د جزیي باقیات لغو شول او د هندوانو بچیان په ملکي او نظامي مدرسو کې لکه حبیبی او حریبی کې شامل او د اردو په افسری کې هم ومنل شول. د قوم ژبي او نژاد له مخې هر ډول تبعیض له منځه ولاړ، د محمدزیو د قوم نسبي او مستمری معاش، د خانانو او د روحانیونو بی مورده امتیازات لغوه شول او د ټول ملت حقونه مساوی اعلان شول. دغه عدالت په اقتصادي ډګر او د دولت د بودجې په سپما ډیر ښه مثبت تاثیر وکړ. د دولت ماشین هم په دري ځواکونو یعنی اجرائیه مقننه او قضایه باندې ودرول شو، البته دغه تشکیل یو ځانګړی جوړښت درلود مثلاً پاچا هغه پخوانی د مشرانو جرګه چې دارالشورا بلل کیده یو څه بدلون سره د شورای خاص په نوم ونوموله او وروسته بیا د دولت د شورا په نوم یاده شوه. په دغه مجلس یا جرګه کې یو شمیر انتصابي غړي د پاچا له خوا او یو شمیر انتخابي غړي د ملت لخوا غوره کیدل او په ولایتونو کې د لومړي درجي دوهمي درجي او دریمي درجي حکومتونو او علاقداریو یو مجلس درلود چې په هغه کې به د سیمي رسمی مامورین شامل وو او انتخابي غړي یې د خلکو لخوا په مساوی توګه غوره کیدل د دولت شورا قانوني پروژي تر دقت او غور لاندې نیولې او د وزیرانو د مجلس د تصویب په خاطر یې د پاچا لاسلیک کولو ته استولی همدغه مجلس د دولت بودیجه مقاولات

او قراردادونه او بهرنیانو سره تړونونه هم تر کتنې لاندې ونيول د دولت د شورا واک او دندې او د ولايتونو مشورتي جرگې د اساسي قانون په ۳۹ - ۴۹ مادو کې او همدارنگه د اساسي تشکيلاتو په قانون کې ټاکل شوي وي.

د هيواد قضايه قوې چې له پخوا څخه يې يو څه پراخه واک او يو څه ځانگړي خپلواکي لرله د هغوی خپلواکي دولت د قانون د ۵۳ مادې له مخې محترمه وگڼله، خو د هغو د حکم درجه يې قيد کړه، په دې معنا چې قاضي په پخوا ځان په جزايي برخو کې ډير فعال او څرنگه به يې چې زړه و هغسي باله او د تعزير وسيله د هغه په لاس کې د يوې تيری وسلې په توگه وه، دا ځکه چې د جرم له پېښېدو مخکې جزا ثابته او ټاکلې نه، بلکې د قاضي په واک کې وه او د هغې د شخصي قناعت له مخې به ورکول کېده. قاضي کولای شول، چې په يوه جرم کې تورن کسان د هغوی د ټولنيز دريځ، ظاهري حالت او نورو له مخې په سزا ورسوي او سزا د غور له تاوولو نيولې بيا تر اعدام پورې وه او هر ډول به چې قاضي و غوښتل دغه سزاگانې ورکول کېدې پاچا امان الله خان د يو شمير متجددو فقهاوو په مرسته، چې د هغو په سر کې د مولوي صاحب عبدالواسع خان کندهاري نوم يادېدای شي، د دوو ټوکو کتابونو په تاليف سره د قاضي له خوا ورکول کېدونکي سزاگانې محدودې او تعزير يې په تقدير وراوه. د دغو کتابونو نوم تمسک القضا امانيه و يعنې تمسک القضا يې د يوه جلا قانون په بڼه او مدون جزايي قانون په شکل جوړ کړ چې د هر جلا جلا جرم جلا سزا پکې ليکل شوې وه، په دې توگه قاضي نشو کولای، چې پخپله خوښه دغه سزا کمه يا زياته کړي. په دې توگه په افغانستان کې دا بيخي يو نوي فقهي بنسټيز بدلون و. محکمې د اساسي قانون له مخې د نورو له لاسوهنې څخه خپلواکه شوي او د تورنو (متهم) محاکمې کولو هم علنی او څرگنده بڼه غوره کړه له دې پرته دولت د حقوق الله او حقوق العبد موضوعات يو بل څخه جلا کړل او داسې يوه قضيه، چې قاضي به د خپل واک له مخې پکې تيرته کيد، دولت هغه له خپل لوري د پوليس د اداراتو او ولايتي مشورتي جرگې له لارې تر تعقيب لاندې نيوله او مجرم ته به يې سزا ورکوله.

د افغانستان اجرائيه قوه په ۱۹۱۹ م. کال کې په لاندې توگه تشکيل شوه. صدراعظم سردار عبدالقدوس خان اعتماد الدوله، حربيه وزارت سپه سالار صالح محمد خان وزير، د بهرنيو چارو وزارت وزير محمود طرزي، د کورنيو چارو وزارت وزير علي احمد خان شاغاسي، د مالي وزارت مرزا محمود خان پخوانی امين نظام، د سوداگري وزارت وزير غلام محمد خان وردگ، د عدلي وزارت محمد ابراهيم خان، د معارف وزارت سردار عبدالحيب خان، د کرنې وزارت وزير علي جان خان او د نقلی وزارت مرزا غلام قادر خان چې د دې ټولو په سر کې پاچا و او حربي وزارت يې په سيده توگه تر څارني لاندې و. وروسته بيا نقيب وزارت لغوه او د عمومي امنی وزارت جوړ شو وزير يې شجاع الدوله خان امين العسس و. همدارنگه يو طبيه (دروغتيایي چارو لپاره) خپلواک مديريت جوړ شو چې په ټول هيواد کې يې د روغتيا چارې سمبالولې. دغه مديريت په مرکز او ولايتونو کې يې د روغتونونو او روغتيایي مديريتونو په جوړولو لاس پورې کړ. مدير يې سردار محمد کبير خان و.

دولت د هيواد د چارو د سمبالنت په خاطر د بيلابيلو قوانينو وضع او اجرا کول تر کار لاندې ونيول او د دولت د شورا او د وزيرانو کابينې او د لويو جرگو په واسطه يې يو شمير قوانين وضع او تصويب کړل لکه د القابو قانون، د نفوسو تذکره، دولتي ودانې (دعامه ملکيتونو مديريت)، د حاکمانو او مامورينو د دندو ويش، تقاوی، د صنايعو هڅول، جيلونه، تحصيلي ماليه اخيستل، د يتيمانو روزنه، نظامي تعليمنامې، للمې کرنه، عسکري خدمت، د دولتي ملکيتونو پلورل، قونسلرې، قريه داری، د شرعي محکمو قانون، د سوداگريزو معاملاتو قانون، تغزیه (ماتم يا دوبر دود- دستور)، د کورني بنوونځيو قانون، مطبوعات، مقياسات، د څارويو محصول، د نښانونو قانون، نکاح او د ماشومانو سنتول، د کرنې د مامورينو معارف، او نور قوانين او مقررات، چې د دې ټولو په سر کې اساسي قانون او د عمومي جزا اساسي تشکيلات او د عسکري جزا قانون و. قوانين بايد د وزيرانو په مجلس کې تصويب او بيا د دولت د شورا له خوا منل شوي وای په پای کې پاچا لاسليک کول. د دولت په شورا کې يو شمير روڼ اندو لکه فيض محمد خان ناصري، سعدالدين خان وکیل او داسې نورو غړيتوب درلود او يو شمير نور لکه ترکي جمال پاشا او ترکي متخصص بدری بيگ هم پکې شامل وو، چې د قوانينو د پرورې په ترتيب کې يې برخه لرله، خو اساسي قانون يوي ۸۷۲ کسيزی لويی جرگې ته په جلال اباد کې وړاندې شو، چې په هغې کې د ملت استازی او د حکومت غړی راټول شوي وو، او په دغه لويه جرگه کې تصويب شو. وروسته بيا دغه قانون په پغمان کې د ۱۳۰۳ ش. کال د چنگاښ د مياشتې په لويه جرگه کې تصديق او لاسليک شو او د شاهي اعلانونو په واسطه په ټول هيواد کې خپور شو. دغه قانون يو ځانگړی حقوقی خاصيت درلود، چې د هغه د ۳۱ مې مادې له مخې فقط کابينې د پاچا په وړاندې مسئوليت درلود او د شپږمې مادې له مخې پاچا غير مسئول و، وروسته بيا پاچا د صدارت چارې هم تر لاسه کړې او تر پایه پورې د يوه غير مسئول صدراعظم په توگه پاتې شو. د قوانينو وضع کول هم د دولت د شورا په ترتيب او د وزيرانو مجلس په تصديق او د پاچا په لاسليک سره نافذ کيدل.

لويو جرگو ځانته ځانگړی نظميه (سمبالوونکی) لايحه او مقررات لرل او د غونډو د جوړيدو پروگرام يې هم درلود. د پغمان په وروستۍ لويه جرگه کې چې په ۱۳۰۷ ش کال جوړه شوه، د ملت زرو تنو انتخابی استازيو او د پاچا له خوا انتصابی غړو برخه لرله، چې د پغمان د تياتر په غولې باندې په پينځو کتارونو کې کيناستل د څنگ په کتارونو کې د ملت وکيلان او په منځنيو کتارونو کې د دولت د شورا انتخابی استازی او د ولايتونو د مشورتي جرگو

استازی کیناستل. د پاچا تخت د ستیز پر سر باندې و، چې بنی لاس ته یې نظامی کڼد کمشران او کین لاس ته یې د محکو قاضیان او د وزارتونو رئیسان او مدیران کیناستل. د رئیس د غوندې د مشر او د هغه دوه مرستیالان او د مجلس د منشی څوکی ایښودل کیدی، هر هغه چا چې خبرې کولی هغه به له غولې څخه پاڅید او د ستیز سرته به له بنی لوری څخه راته او د میکروفون له لاری به یې خبرې کولی. مصوبات د رایو په اکثریت سره د منلو وړ و، چې په صندوقونو کې به د تورو او سپینو مریو په اچولو سره شمیرل کیدی. د هیواد په نهواد اری واحدونو، پینځو ولایتونو او څلورو اعلی حکومتونو کې لاندینی مامورین د مشورتی جرگو تر څنګ په کارونو بوخت وو: نایب الحکومه مستوفی، د مرافعی قاضی، د ابتدایی قاضی، د کوټوالی قوماندان، د گمرک مدیر، د نفوسو (احصائی) مدیر، د روغتیا مدیر، د معارف مدیر، د ډاک (پست) مدیر، د ولایت د تحریراتو مدیر، د بهرنیو چارو مامور او خزانه دار. د دوی تر څنګ به یو ځای نظامی قوماندانان، نظام دفتري او په ښارونو کې د ښاروالی مشران وو، خو په ولایتی مشورتی جرګه کې به یواځی هغه دولتی مامورین وو، چې تل به پکې په کار بوخت و، چې د هغو ټاکل د پاچا د فرمان له مخی کیدل لکه نایب الحکومه یا اعلی حاکم، مستوفی یا اعلی سر رشته دار، د کوټوالی قوماندان، د مرافعی قاضی، د گمرکاتو مدیر، د مجلس منشی، او د تحریراتو مدیر.

د هیواد د ولایتونو په اداره کې د قانون له مخی لاندینی اساسات په پام کې نیول کیدل: د مادونیت پراختیا، د دندو ویش او د مسؤلت ټاکل.

په دې توګه جوتنه شوه چې غازی امان الله خان د لومړي ځل لپاره د معاصرې عامه ادارې بنسټ کینسود. د بشری سرچینو پراختیا، ددندو او مسؤلیتونو تفکیک او ټاکنه د یوې سالمی او اصولی ادارې مهم اجزا دي، چې دغه مدبر پاچا ورته ځانګړی ارزښت ورکړی و.

دولت د خپلو ریفورمونو په نظامی چارو کې هوایی ځواک هم ورزیات کړ، چې یوولس الوتکی یې لرلی او په دغه ځانګه کې یې ۱۶ تنه محصلین روسی، فرانسی او ایټالیا ته واستول او څو تنه نور یې په نظامی ځانګو کې شوروی اتحاد او د ترکیی جمهوریت ته واستول. د هیواد دننه یې بیلابیل مسلکي روزنیز مرکزونه پرانیستل او د سرتیرو د باسواده کولو چاری یې هم پرمخ بوتلی، د کابل حربی فابریکه پیاوړی شوه او نظامی مهمات له بهر څخه وارد شول او افغانی ځواکونو ته دافع هوا توپونه او زغره وال گادی ورکړل شول.

یو هغه مهم اقدام چې د اقتصاد بنسټیزه پروژه بلل کیدای شی، هغه د لارو جوړول او ترمیمول وو. د لارو بیرته رغول او د سرکونو غځول د شمال ولایتونو خواته، د بامیان، کاپیسا او پکتیا لوري ته پرمخ ولاړل. په کابل، پغمان، مټر، او جلال اباد کې یو شمیر هوټلونه جوړ شول.

که سقوی اړ- دور نه وای راغلی، افغانستان د خپلی توریستی او سیاحتی جاذبې له امله ګڼ شمیر نړی ګرځیدونکی جذبولای شول. یو بل مهم اقتصادی سکتور د مخابراتو خدمات دي. د دغه سکتور په برخه کې دتلیفون، تلګراف او بیسیم دستګاوی جوړی شوی او د ډاک هوایی کرښه د افغانستان او شوروی اتحاد تر منځ او د ډاک ځمکنی کرښه د کابل او هند تر منځ رامنځته شوه. په کابل کې د رادیو بنسټ کینسودل شو او ټول کابل ښار په بریښنا روښانه شو او د کابل د نوی ښار (دارالامان) بنسټ هم کینسودل شو. د ښوونې او روزنې او مخابراتو

د پاڼو شمیره: له 11 تر 13

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

له سکتورونو وروسته؛ د روغتيايي چارو په برخه کې هم مهم تدابير اجرا شول: په کابل او ولايتونو کې ملکی او نظامی روغتونونو جوړ شول او په مرکز کې مستورات او د پغمان په بيگتوت کې سناتوريم جوړ شو. د اکسري ماشينونه کابل ته راوړل شول او دولت د روغتيايي پاکو اوبو د چمتو کولو او د غذايي موادو د روغتيايي کولو او د بناري تنظيقاتو د برنامو په اجرا سره د عامه روغتيا ياد خلکو ته ورکړ. د خيريه موسساتو بنسټ هم همدا وخت کيښودل شو؛ مثلاً دارالمجانين او داراليتام جوړ شو. په دغو ټولو اصلاحاتو کې گڼ شمير بهرنی متخصصين په تيره بيا ترکان او جرمنيان او فرانسويان بوخت وو. ترکانو په روغتيايي چارو، نظامی برخو او قانون جوړونې کې، جرمنيانو په معارف، تخنيکی او نظامی برخو کې او فرانسويانو د معارف او لرغونپيژندنې په برخه کې کارونه وکړل، زيات هغه متخصصين چې افغانستان استخدام کړی وو، هغه جرمنيان وو.

مناقشه:

استقلال او خپلواکي د يوملت د رفاه، برياليتوب او خود اراديت لومړنی او ضروری شرط دی. د سياسي استقلال لپاره اقتصادي استقلال يو شرط دی. يوه ټولنه به هغه وخت هوسا او سر لوری ژوند ولری چې د سياسي استقلال تر څنگ له اقتصادي پلوه هم په خپلو پښو ولاړه وي. د پياوړي اقتصاد او هوسا ژوند لپاره زيربنایي چارو ته ضرورت دی. له همدې امله دافغانستان منور او ترقي غوښتونکی، پاچا د سياسي استقلال محصل او د خوداراديت او ټولنيز عدالت ستر ناجی اعلیحضرت امان الله خان د نورو اصلاحاتو ترڅنگ اقتصادي او اداري چارو ته پوره توجه وکړه. د هیواد گڼ شمير فابريکي، دبريښنا توسعه، د لارو جوړول، د مطبوعاتو او راډيو ايجاد او د عصري معارف بنسټ همدا وخت کيښودل شو. دغه اقدامات هغه وخت لا اغيزمن شول چې مقررات او لایحي ورته وضع شوی. په دې توگه امانی دوره په افغانستان کې د اقتصادي اصلاحاتو او ريفورم پيل بلل کيږی.

نتیجه گیری:

زموږ د هیواد استقلال زموږ د نیکونو په قربانی او ایثار ترلاسه شوی دی. موږ باید نه یواځې دا چې خپله خپلواکي وساتو، بلکې د هغی په ارزښت باندی هم وپوهیږو. همدارنگه دا ډیره مهمه ده چې په دی باندی فکر وکړو چې استقلال کتلو موږ ته څه په نصیب کړل. افغانستان وروسته د استقلال ترلاسه کولو څخه د ترقي او مدنیت په یوه نوی مسیر او تگلروی کې حرکت وکړ.

د افغانستان استقلال او د اسد ۲۸مه دغازی امان الله خان له نوم سره تړلی ده، د نهضتونو دغه ستر مشر، د هند د نیمې وچې د آزادی دغه ناجی، د اسلامی امت د ویاړ دغه لویه نښه، د غازیانو دغه لوی سالار، په هیواد کې دنوی ژوند او د ترقي او پرمختگ دغه لو ريفورمست، د هیواد دننه زړه سواندی او مشفق رهبر او په بهر کې د ترکیبې د عصري کیدو دغه لوی مرستندوی او په لویدیځ کې داسیا داتل په توگه پیژندل شوی څیره د الله (ج) لویه عطیه او دافغانستان د تاریخ یوه ځلانده او ویاړلی نادره پېښه ده. د انگریزی استعمار دغه ماتونکی مجاهد او د ملت غمخوار او د افغانستان د ترقي ریښتینایي غوښتونکی زموږ د هر یوه په زړونو کې ځای لری. غازی امان الله خان نه یواځې دا چې د اسلام د ستر دښمن (انگریز) او د ټولو مستضعفو ښکیل شویو هیوادنو د شتمینولو تمار استعمار ته ماتی ورکړه بلکې د هیواد دننه یی ملت یو موټی کړ او د افغانستان نوم یی په نری کې وځلاو. انگریز د غازی امان الله خان په توره او تدبیر له داسی شرموونکی ماتی سره مخامخ شو چې تر اوسه یی نشی هیرو لای، نوځکه تر اوسه پوری زموږ د ملی وحدت، ترقي او استقلال په لاره کې خنډونه اچوی او په بیلابیلو نومونو خپل جاسوسان او اجنتان رااستوی او موږ ته ستونزی جوړوی، خو دا باید هیږه نه کړی چې اوسنی نسل او زمو اوسنی ځوانان هماغه د غازی امان الله خان د مکتب پیروان دی، دوی د آزادی درس له دغه ستر غازی څخه اخیستی او له وطن سره مینه یی ورڅخه زده کړی او وطن ته د خدمت روحیه یی ورڅخه په میراث وری ده. په آخر کې د امانیه دورې یاد ددغه لوی مجاهد او د افغانستان د ستر خدمتگار ځینی اصلاحات او خدمات خلاصه کيږی:

- د اساسی قانون جوړول او د لویې جرگې له خوا یی تصویبول،
- هیواد ته د هوايي چلند معرفی کول او د الوتکو پیرودل او د هوايي ډگرانو جوړول،
- د مرییتوب پای ته رسول او د خلکو د شکایتونو د اوریدو د سیستم ايجاد،
- د مالی نظام بشپړ اصلاح کول، د هیواد لپاره د یوه نوی مترقي اقتصادي پلان جوړول ، په معاصر شکل د ملی اردو او پولیسو ته داب گذاری،
- دینڅو د حقونو تثبیت او هغوی ته په تعلیم او نورو ټولنیزو چارو کې آزادی ورکول او په قوانینو کې یی درج او ډاډمن کول،
- دبريښنا، راډيو، موټر او ریل سټیشن فعالول او په قضا کې اصلاحات،

- د ملکی تشکیلاتو سمون او توازن او دگن شمیرینونځیو او کارخانو تاسیسول،
- ددولتی اداراتو اصلاح او مامورینو د کار دولوایحو جوړول،
- د عصری معارف بنیادی سمون او د بهرنی مستقلانه پالیسی جوړول او په بهرنیو هیوادوکی د افغانستان دسیاسی نمایندگیو پرانیستل او له گاونډیو هیواو سره ددوستانو اړیکو ټینگول او بهر ته د زده کړی لپاره د محصلانو استول اوزیات نور اصلاحات .

د افغانستان د ترقی او عمران لپاره ضرور ده چی دغه ډول اصلاحاتو او تدابیرو ته ادامه ورکړل شی او هیواد د هوساینی لوری ته حرکت وکړی.. په داسی حال کي چی د هیواد د استقلال سلمه کلیزه لمانځو، د دایمی سولې او آبادی لپاره خپله ژمنه نوی کوو.

تل دې وي استقلال!